17 Οκτωβρίου 2013

Πόλεμος με τη λαιμαργία – Πόλεμος με τον ύπνο

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Πόλεμος μέ τή λαιμαργία

Ο πονηρός δεν άργησε να τον πολεμήσει και με άλλο τρόπο: με τη λαιμαργία. Του προκαλεί λοιπόν, από το πρωί κιόλας, σαν βασανιστικό αίσθημα πείνας, σπρώχνοντάς τον να φάει κρέατα και ψάρια και άλλα πλούσια φαγητά. Μα ο μακάριος Νήφων αντιστεκόταν στο διάβολο με τον διακριτικό του λογισμό, λέγοντας:

– Όλ’ αυτά, μόνο μέχρι το φάρυγγα χαρίζουν ηδονή. Πιο κάτω ευχαρίστηση καμιά δεν δίνουν! Μόνο ανυπόφορη δυσωδία αναδίνουν! Πήγαινε λοιπόν διάβολε, εκεί που οι άνθρωποι κάνουν την ανάγκη τους και δες, τι είναι εκείνα που μου λες να φάω! Γεύσου τα εσύ, να ευχαριστηθείς…

Μ’ αυτά τα λόγια χλεύαζε τον πονηρό. Κι όταν εκείνος του ξαναριχνόταν και τον πολεμούσε αγριότερα, του έλεγε:

– Σήμερα θα φάω και θα πιω με το παραπάνω! Για να σου δείξω , πως ούτε κι έτσι θα μπορέσεις να μ’ εμποδίσεις από την προσευχή.

Τη μέρα εκείνη έτρωγε ακόμα και κρέας κι έπινε κρασί μπόλικο.

Ύστερα σηκωνόταν κι έλεγε στον εαυτό του:

– Πρόσεχε, Νήφων! Ο σκύλος, μόλις χορτάσει, γαβγίζει μ’ ευχαρίστηση. Κι εσύ τώρα έφαγες από τα δώρα του Θεού. Εμπρός, λοιπόν, να Τον ευχαριστήσεις, που σε χόρτασε από τα επίγεια αγαθά.

Κι ευθύς πήγαινε στην εκκλησία, σήκωνε τα χέρια του στον ουρανό κι έλεγε:

– Σε δοξάζω, Χριστέ ο Θεός, που με χόρτασες απ’ τα αγαθά Σου μη μου στερήσεις, πολυέλεε, και τα επουράνια!

Και συνέχιζε την προσευχή του για πολλήν ώρα, μ’ όλο και μεγαλύτερη θέρμη.

Ύστερα γύριζε κι έλεγε στο διάβολο:

– Δες, αδιάντροπε σκύλε, πόσο έφαγα και ήπια! Ε, και τι μ’ αυτό; Από την εκκλησία κανείς δεν μπορεί να με διώξει. Ο Θεός δεν μ’ αποστράφηκε, ούτε κι οι άγιοί Του. Ρεζίλι έγινες πονηρέ κι ακάθαρτε! Φύγε μακριά! Χάσου στο σκοτάδι! Μην ελπίζεις πια σ’ εμένα!

Πόλεμος με τον ύπνο

Μ’ αυτά τα λόγια όμως ο διάβολος μάνιαζε περισσότερο. Κι αμέσως δοκίμαζε άλλο όπλο: Του έφερνε αφόρητη νύστα και ασταμάτητα χασμουρητά, προσπαθώντας να τον αποχαυνώσει. Αλλά εκείνος, μόλις ένιωθε νύστα, άρπαζε το ραβδί του κι άρχιζε να χτυπάει το σώμα του λέγοντας:

– Αχάριστε δούλε! Δεν σου έδωσα να φας και να πιεις; Τώρα θέλεις και ύπνο; Θα σε μάθω εγώ να νυστάζεις!

Τέτοια λέγοντας , χτυπούσε όλο και περισσότερο το σώμα του. Τόσο που η νύστα τελικά υποχωρούσε! Και τότε άρχιζε ν’ αγρυπνεί και να προσεύχεται…

Μετά την προσευχή έλεγε πάλι:

– Κοίταξε, Νήφων! Έφαγες και ήπιες. Αν τώρα υπηρετήσεις ανύσταχτα τον Κύριό σου, θα σε ξαναχορτάσω με τις δωρεές Του. Αν όμως αρχίσεις να λυγάς στον ύπνο, θα σε πεθάνω στην πείνα και τη δίψα!

Ακούγοντας ο διάβολος αυτά τα λόγια, λύσσαγε.

– Αλιτήριε Νήφων! τσύριξε μια μέρα. Πιο πανούργος κι απ’ τους δαίμονες είσαι! Ποιος σου τις έδειξε τούτες τις κατεργαριές; Πού τα ‘μαθες αυτά τα κόλπα, μου λες; … Αλίμονό μου! Με πάμπολλους πάλεψα ως τώρα, μα τέτοια σκληρό καρύδι ποτέ μου δεν συνάντησα! Δεν φτάνει που με βρίζει και με κοροϊδεύει, διαλαλεί κι από πάνω πως δεν φοβάται τους δαίμονες. Κακό που με βρήκε! Τον ρίχνω μια

φορά, σηκώνεται, με ρίχνει δύο και τρεις! Και μου λέει ειρωνικά: «Δεν βλάπτει κανέναν να κρατάμε τις ισορροπίες!». Άλλοτε πάλι με απειλεί: «Μα κι αν πέσω, τι λες, δεν μπορώ να ξανασηκωθώ;». Τί να κάνω πια... Μα έννοια σου! Νέος είν' ακόμα! Κι εγώ ξέρω χίλια τεχνάσματα! Θα τον τραβήξω πάλι στο βούρκο της ακολασίας...

Ο βίος του Οσίου Νήφωνος Επισκόπου Κωνσταντιανής της κατ' Αλεξάνδρειαν

Πηγή: Από το βιβλίο «Ένας ασκητής Επίσκοπος – Όσιος Νήφων Επίσκοοπος Κωνσταντιανής»
Ιερά Μονή Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής 2011- xristianos.gr